

porovala i tomuto usnesení. Na základě těchto úvah odvolací soud má za to, že od udělení lhůty zástupci žalující strany k předložení řádně vystavené plné moci v tomto případě jest upustiti, a že jest ihned vysloviti zmatečnost napadeného rozsudku i předchozího řízení podle shora uvedeného zákonného ustanovení.

N e j v y š š í s o u d zrušil napadené usnesení a uložil odvolacímu soudu, by, pomina důvod, pro nějž zrušil napadený rozsudek, znovu rozhodl o odvolání.

D ů v o d y:

Odvolací soud především přezírá, že podle § 7 prvý odstavec c. ř. s. má první nebo vyšší stolice vyřknouti zmatečnost řízení stíženého některým z nedostatků tam uvedených jen tehdy, když nemůže býti odstraněn nebo když marně vypršela lhůta k tomu daná. Než, nehledíc k tomu, jest plná moc, založená ve spisech C II 996/27 okresního soudu v M., na kterou se žalobce odvolával, zcela postačitelná, neboť nebyla udělena jen pro onen spor, nýbrž, jak patrně z jejího obsahu, byl jí právní zástupce žalující strany zmocněn, by ji zastupoval mimo jiné i ve všech soudních záležitostech, tedy i v záležitosti, o niž jde. Jest tudíž pochybený názor odvolacího soudu, že rozsudek první stolice a řízení jemu předcházející jsou postiženy zmatečností podle § 477 čís. 5 c. ř. s. a bylo proto rekursu vyhověno a rozhodnuto, jak shora uvedeno.

Čís. 8257.

Z exekuce jest vyloučiti (§ 251 čís. 6 ex. ř.) jediné nájemní auto, třebaž řidičem nebyl sám podnikatel. Pro otázku zabavitelnosti jest rozhodnou doba, kdy bylo zabavení vykonáno.

(Rozh. ze dne 30. srpna 1928, R I 603/28.)

E x e k u č n í s o u d zamítl návrh dlužnice, by byla zastavena exekuce (§ 251 čís. 6 ex. ř.) na nákladní auto. R e k u r s n í s o u d návrhu vyhověl. D ů v o d y: Soud první stolice zjistil, že dlužnice provozuje pronajímání zabaveného auta v malém. Soud první stolice však nepokládá dlužnici za malopovoznici, nýbrž za podnikatelku, ježto bylo zjištěno, že dlužnice nemá způsobilosti a oprávnění řídit auto, jež za ni řídí šofér Artur S. Podle § 251 čís. 6 ex. ř. v doslovu čl. VIII. cís. nařízení ze dne 1. června 1914, čís. 118 ř. zák. jsou z exekuce vyňaty u maloživnostníků předměty, jichž potřebují k dalšímu osobnímu výkonu výdělečné činnosti. Podle zjištění prvního soudu není pochyby, že dlužnice jest maloživnostnicí. Podle motivů k ustanovením o změně exekučního řádu, uveřejněných výnosem min. sprav. ze dne 2. června 1914, čís. 47 věstn. min. sprav. měly býti změnou § 251 čís. 6 ex. ř. odstraněny pochyby o tom, že mají nárok na sprostění z exekuce i ti, jichž

povolání nespočívá právě v ručních úkonech v užším slova smyslu, nýbrž i v ručních úkonech jiného druhu, na př. drobní povozníci, drobní zasílatele a pod.; také v objektivním směru nastala podstatná změna co do předmětů vyloučených z exekuce; kdežto dříve nemohly být zabaveny předměty potřebné k osobnímu výkonu zaměstnání, jsou nyní prohlášeny za nezabavitelné všechny věci. nutné k dalšímu osobnímu pokračování ve výdělečné činnosti. Tím měla být rozšířena ochrana z předmětů nezbytně nutných na ty, jichž jest třeba k úspěšnému provozu živnosti, odpovídajícímu osobním poměrům živnostníka. Živnostníkům nemá být exekucí odňata možnost, by svou živnost v dosavadním rozsahu dále neprovozovali, má být zachována jejich konkurenční schopnost, jak jest tomu i nyní u drobných živností (viz rozh. čís. sb. 7621). Vycházejí z těchto zásad, odpovídajících duchu zákona, má rekursní soud za to, že ani pojem osobního pokračování ve výdělečné činnosti nemůže být tak vykládán, jak ho vyložil první soud. První soud vyžaduje osobní v ý k o n živnosti, zákon požaduje pouze osobní pokračování ve výdělečné činnosti. Ani při malém námezdním autu nelze požadovati, by živnostník spojoval ve své osobě všechny činnosti potřebné k provozu této živnosti, jmenovitě, by byl sám řidičem, a neztrácí takový drobný provoz ráz drobné živnosti tím, že jest při ní používáno řidiče. K osobnímu pokračování ve výdělečné činnosti stačí, je-li oprávněný nějakým způsobem činným v podniku, ať již přijímá zakázky, vyřizuje písemné věci, inkasuje. Ježto živnostenské oprávnění zní nesporně na dlužnici, pro niž jezdí S. jako řidič, provozuje dlužnice sama námezdní dopravu, třebas sama auto neřídí. Důsledkem toho jsou splněny předpoklady § 251 čís. 6 ex. ř.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Vývody dovolacích recursů nebylo vyvráceno správné, věci i zákonu vyhovující odůvodnění napadeného usnesení. Pokud jest poukázováno k tomu, že nákladní auto je toho času v držbě třetí osoby, Arnošta D-a, sluší uvést, že pro otázku zabavitelnosti je rozhodující doba, kdy zabavení bylo vykonáno, a že v době zabavení bylo nákladní auto v držení dlužnice, jak zjevně ze zájemního protokolu.

Čís. 8258.

Složil-li nemanželský otec pro dítě odbytné s výhradou nezměněných poměrů (clausula rebus sic stantibus), jsou pro otázku změny poměrů rozhodny poměry obou stran. Změna poměrů v neprospěch dítěte nepředvídatelným válečným a poválečným poklesem měny a oční chorobou dítěte.